

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **Institut pro testování a certifikaci, a.s.**, se sídlem třída Tomáše Bati 299, Louky, Zlín,

proti

žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 427/16, Praha 2,

o žalobě proti rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 20.8.2018, č.j. MSP-16/2018-ORA-ROZ/3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Žalobce napadl shora uvedené správní rozhodnutí, kterým byl zamítnut jeho rozklad a potvrzeno rozhodnutí ministerstva spravedlnosti (dále také jen obecně „*ministerstvo*“) ze dne 16. 3. 2018, č.j. MSP-12/2017-OJD-SZN/12. Ve správním řízení byla žalobci pravomocně uložena pokuta ve výši xxxx Kč, a to za skutek, že při vypracování revizního znaleckého posudku ze dne 13. 12. 2016, č. 422000027, pro účely soudního řízení vedeného Okresním soudem v Novém Jičíně pod sp. zn. 6 C 260/2013 (dále také jen „*civilní soudní řízení*“) v rozporu s ust. § 8 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*zákon o znalcích*“), nevykonával znaleckou činnost řádně a v oboru a odvětví, pro které byl jmenován, čímž se dopustil

přestupku podle ust. § 25b odst. 1 písm. a) zákona o znalcích. Zároveň bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení paušální částkou.

[2] Žalobce v podané žalobě uváděl tyto žalobní body, jimiž je soud při svém přezkumu správního rozhodnutí vázán. Obecněji k obsahu žaloby je nutné uvést, že žalobce se k některým skutečnostem vyjadřuje několikrát v různých částech žaloby, rozsáhle popisuje průběh správního řízení či civilního soudního řízení a navrhuje množství listin k důkazu. Celkově je tak žaloba při popisu poměrně obtížně uchopitelná a někde působí značně nekonzistentně, nicméně soud se snažil co nejvíce respektovat její charakter. K navrhovaným důkazům soud uvádí, že ve velké většině se jedná o skutečnosti buď mezi účastníky nesporné, které tak není nutné zjišťovat dokazováním, částečně se jedná o skutečnosti, které jsou obsahem správního spisu a ty se v tomto soudním řízení nemusejí dokazovat, ale stačí na ně v žalobě pouze odkázat.

[3] Žalobce poukázal na to, že v civilním soudním řízení jedna ustanovená znalkyně, na jednání soudu uvedla tvrzení, které je zcela v rozporu se základními fyzikálními zákony (Fickovým prvním difuzním zákonem). Žalobce byl v tomto civilním soudním řízení ustanoven znalcem z oboru čistota ovzduší, energetika, stavebnictví a uložil mu vypracovat revizní znalecký posudek. Účastník civilního soudního řízení vznesl proti žalobci námitku, s jejímž zněním žalobce nesouhlasí, následně soud rozhodl, že žalobce není vyloučen z vypracování revizního znaleckého posudku, dalším usnesením soud rozšířil znalecký úkol, v té době mu nebyl znám obsah spisu. K tomuto rozšíření zaslal soudu vyjádření, které zneužila právní zástupkyně účastníka civilního soudního řízení po skončení soudního řízení. Žalobce uvádí, že v této době nebyl obeznámen se všemi skutečnostmi, které byly součástí spisu. P doručení dokumentů soudem žalobce zjistil, co je předmětem znaleckého zkoumání a vypracoval revizní znalecký posudek. V další části žaloby poukazuje na tento revizní znalecký posudek a uvádí jeho podstatný obsah. Dále poukázal na znalecké obory a odvětví, v nichž je zapsán v seznamu znalců, kdy k vypracování revizního znaleckého posudku použil kombinaci několika svých znaleckých oborů. V oboru stavebnictví umožňuje zapsaný obor žalobci zpracovat posudek v oblasti transportu kyslíku přes plastové topenářské trubky a vyjadřovat se k technickým požadavkům na otopné systémy z hlediska jejich konstrukce, včetně relevantní normy ČSN EN 14868 Ochrana kovových materiálů proti korozi – Návod na stanovení pravděpodobnosti koroze v uzavřených vodních oběhových soustavách. Ve znaleckém oboru Chemie je pak přímo jmenována položka „kompozitní materiály a výrobky z nich (podlahoviny, trubky)“ a rozsah znaleckého oprávnění pro činnost „určování jejich materiálových charakteristik, zkoušení vlastností a posuzování shody s technickými požadavky“, kdy korozní jevy jsou standardní chemické případně fyzikálně chemické reakce a žalobce tak má v rozsahu tohoto oprávnění i dostatek odborníků, kteří se mohou vyjádřit k těmto dějům v otopných soustavách. Ve znaleckém oboru Energetika je pak přímo položka „Posuzování vlastností výrobků a potrubních systémů z plastů“ pro činnost z hlediska „technických požadavků na tyto výrobky“. Znalosti a zkušenosti v oboru transportu kyslíku přes plastové otopné hadice a trubky pak žalobce doložil v revizním znaleckém posudku, což bylo doloženo výsledky měření reálných vzorků na míru snížení transportu kyslíku přes trubky s a bez kyslíkové bariéry různých výrobců vlastním měřením podle normy ISO 17455:2005, a byl schopen odpovědět i na otázky soudu „jaká je účinnost kyslíkové bariéry – o kolik % sníží kyslíková bariéra v trubkách podlahového

topení přísun kyslíku do topného systému v porovnání se systémem s trubkami bez kyslíkové bariéry“.

[4] V další části žaloby žalobce popisuje průběh správního řízení a znovu uvádí, že podnět právní zástupkyně účastníka z civilního soudního řízení obsahuje nepravdivé informace a že její podklady poskytnuté ministerstvu spravedlnosti byly neúplné. Po nahlédnutí do správního spisu žalobce zjistil, že kopie jeho revizního znaleckého posudku je neúplná, ve spise pak bylo stanovisko Poradního sboru ministra spravedlnosti ze dne 28. 4. 2017, na jehož základě bylo zahájeno řízení o přestupku. Namítá, že toto stanovisko bylo zpracováno na základě neúplných informací od právní zástupkyně; toto stanovisko se vyjadřuje mj. k již dříve zpracovaným posudkům, které se zabývaly korozí, což žalobce nemá jako zapsaný znalecký obor. Poukazuje na to, že předseda poradního sboru má zapsány jako znalecké obory doprava, ekonomika, strojírenství, proto nedisponuje znalostmi z oboru, které má zapsán žalobce. Uvádí, že spis ke dni 1. 9. 2017 neobsahoval úplné znění revizního znaleckého posudku a ani znalecké posudky, které žalobce posuzoval. Uvádí, že ministerstvo spravedlnosti informovalo právní zástupkyni účastníka civilního soudního řízení o zahájení správního řízení vůči žalobci dne 15. 5. 2017, o čemž v této době neví ani žalobce. Uvádí, že řízení bylo zahájeno na základě neúplných podkladů, které ministerstvu spravedlnosti dodala právní zástupkyně, čímž zpochybňuje odbornost znaleckého ústavu – žalobce, aniž by si příslušné skutečnosti ověřilo. Oznámení o zahájení řízení vůči žalobci provedlo ministerstvo až dne 24. 8. 2017. Po zahájení řízení žalobce nahlédl do spisu a zjistil skutečnosti již shora uvedené, na což žalobce upozornil ministerstvo. Poukazuje na svá vyjádření, která ministerstvu podával, kdy revizní znalecký posudek obsahuje popis zkoumaného materiálu, popřípadě jevů, souhrn skutečností, k nimž se při úkonu přihlíželo, a že není náležitostí popis posuzovaných znaleckých posudků a odborných stanovisek, neuvedení těchto skutečností nezakládá nepřezkoumatelnost revizního znaleckého posudku.

[5] V dalším žalobním bodě nesouhlasí se závěrem poradního sboru ohledně neprovedení místního šetření, kdy se žalobce měl vyjádřit ke správnosti znaleckých posudků a odborných vyjádření provedených v civilním soudním řízení. Soud neuložil žalobci povinnost provést místní šetření, proto je žalobce svévolně nemohl provést v domku žalobce, když sám znalec nemá žádné oprávnění ke vstupu do obydlí. Ohledně odbornosti žalobce uvedl, že má dostatek odborníků. Dále se opakovaně vrací k průběhu správního řízení, znovu poukazuje na podnět právní zástupkyně ze dne 17. 2. 2017, kdy namítá, že ministerstvo tuto zástupkyni informovalo o zahájení řízení vůči žalobci, ač nemá takovou povinnost, neboť její podnět neobsahoval žádost o sdělení podle ust. § 42 věty druhé zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*správní řád*“). Znovu uvádí, že ke dni 1. 9. 2017 nemělo ministerstvo úplné podklady ve správním spise, ačkoliv zahájilo vůči žalobci správní řízení. Uvádí, že není pravdivé tvrzení ministerstva o datu založení do spisu znaleckých posudků a odborných stanovisek, a znovu poukazuje na nahlížení do spisu dne 1. 9. 2017, všechny podklady neměl ani poradní sbor ministra. Opakuje, že pouze na základě podnětu právní zástupkyně nemělo ministerstvo dostatek podkladů, aby podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*kontrolní řád*“), mohlo zahájit kontrolu. Znovu opakuje, že před zahájením řízení ministerstvo pouze komunikovalo s právní zástupkyní. Uvedl, že má pochybnosti o podkladech ve správním spise z důvodu toho, že dne 1. 9. 2017 spis

příslušné dokumenty neobsahoval. Poukázal na to, že v řízení navrhoval další důkazy, které vyjmenovává (pozn. soudu – jedná se důkazy – znalecké posudky a odborná vyjádření – z civilního soudního řízení). Uvádí, že bylo povinností ministerstva posoudit znalecký posudek SVÚOM, s.r.o., a nikoliv pouze formální povrchní posouzení, aniž by hodnotilo obsah tohoto posudku. K důkazům, které žalobce navrhoval, žalovaný nepřihlížel a neodůvodnil, proč je neprovedl, k čemuž poukazuje na základy dokazování a náležitosti správního aktu podle správního řádu.

[6] V dalším žalobním bodě nesouhlasí s tím, že překročil rozsah znaleckého oprávnění, když není uvedeno, kterým hodnocením tak žalobce učinil, zdůvodnění, proč znalec z oboru „stavby obytné nebo inženýrské“ by byl oprávněn k vypracování revizního znaleckého posudku, totéž k oboru „Koroze a ochrana proti korozi“, včetně zdůvodnění, proč nejde použít kombinaci znaleckých oborů, které má zapsány žalobce. Ve výroku prvostupňového rozhodnutí je zúžen předmět posuzování na „rezivění kovových komponentů otopné soustavy a teplovodního potrubí“, který neodpovídá zadání soudu z civilního soudního řízení. Namítá, že z rozhodnutí nevyplývá, proč by žalobce při vypracování revizního znaleckého posudku měl mít odbornost z oboru stavebnictví „stavby obytné a inženýrské“ anebo „Koroze a ochrana proti korozi“, když tuto odbornost neměli ani znalci, které žalobce posuzoval (s výjimkou SVÚOM). Namítá, že se žalovaný touto skutečností nezabýval a nehodnotil vymezení oborů znalecké činnosti těchto znalců, když tito znalci mají zapsány obory, které má zapsány i žalobce. Ohledně znaleckého posudku 203/2015 ze dne 20. 2. 2015 vypracovaného SVÚOM, s.r.o., uvádí, že tento znalec posuzoval vlastnosti potrubních systému z plastů, trubek s kyslíkovou bariérou, k čemuž neměl zapsaný znalecký obor, a pokud tak žalobce posuzoval tento posudek, tak nemohl překročit své znalecké oprávnění. Nesouhlasí s tím, že správnost závěrů znalce z oboru „ochrana kovů proti korozi a povrchových úprav“, by měl posuzovat zase jen znalec z tohoto oboru, podle jeho názoru by takovou věc měl posuzovat znalec s příslušností k posuzované věci. Uvádí, že je skutečnost, že znalecké oprávnění Stavebnictví v rozsahu „stavby obytné a inženýrské“, neměl žádný ze znalců, jež žalobce posuzoval, a že soud v civilním soudním řízení takového znalce neustanovil, že žalobce využil možnosti kombinací jím zapsaných oborů, že prvostupňové rozhodnutí neobsahuje žádné doklady v případě posuzovaných znaleckých posudků a odborných stanovisek revizním znaleckým posudkem, které by dokládaly konkrétní překročení znaleckého oprávnění žalobce, znovu opakuje, že rozhodnutí neobsahují odůvodnění a specifikaci ke znaleckým oborům Stavebnictví „stavby obytné a inženýrské“ a „Koroze a ochrana proti korozi“. Konkrétněji uvádí, že ministerstvo pouze opisuje jednotlivé znalecké obory žalobce, aniž by přihlíželo k jejich obsahu.

[7] V další části žaloby ohledně naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 25b odst. 1 písm. a) zákona o znalcích uvádí, že žalobce vypracoval revizní posudek řádně podle zadání soudu, vykonal znaleckou činnost v oboru, v němž byl jmenován, soud jej nevyloučil z vypracování posudku, proto nesouhlasí s tím, že by skutkovou podstatu přestupku naplnil.

[8] Dále namítá, že výrok prvostupňového správního rozhodnutí je zmatečný, neboť ust. § 25b odst. 1 písm. a) zákona o znalcích ve spojení s ust. § 8 tohoto zákona nezahrnují

do skutkové podstaty to, co je ve výroku uvedeno, proto má za to, že se jedná o rozšiřující výklad v jeho neprospěch.

[9] Dále k závěru o nevypracování revizního znaleckého posudku s náležitou odbornou péčí a s uvedením všech náležitostí podle § 13 odst. 2 vyhlášky č. 37/1967 Sb., namítá, že revizní posudek obsahuje popis zkoumaného materiálu, popřípadě jevů, souhrn skutečností, k nimž při úkonu přihlížel, když nevyplývá z ničeho, že by posudek měl obsahovat opis celého posuzovaného materiálu (konkrétně opis posuzovaných znaleckých posudků a odborných stanovisek), když přesná specifikace těchto dokumentů je v soudním spise. Tuto skutečnost nelze podřadit ani pod znaleckou činnost znalce – odborníka.

[10] Dále nesouhlasí se závěrem ministerstva ohledně nepřehlednosti odpovědí na otázky soudu a skutečnosti, že bez spisového materiálu jsou tyto odpovědi nepřezkoumatelné, který považuje za subjektivní a nemající oporu ve vyhlášce č. 37/1967 Sb., a uvádí, že ministerstvo mělo prověřit znalce, kteří znalecké posudky v civilním soudním řízení podali a že s vypracováním revizního posudku neměl problém soud ani účastníci soudního řízení.

[11] Dále nesouhlasí s názorem ministerstva na provedení místního šetření, kdy uvádí, že zákon ani vyhláška tuto povinnost znalci neukládají. Uvádí, že se jedná o revizní znalecký posudek a že mu soudem v civilním soudním řízení místní šetření nebylo uloženo. Žalobce v revizním znaleckém posudku uvedl, že je schopen provést místní šetření (měření prostupu kyslíku přes použité plastové trubky v topení v domku žalobce), to mu však soud neuložil.

[12] Opětovně opakuje, že ministerstvo neprovedlo všechny důkazy, které k prokázání svých tvrzení navrhoval a že jejich neprovedení neodůvodnilo.

[13] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval ji zamítnout jako nedůvodnou, přičemž ve vyjádření uváděl obsahově obdobné skutečnosti, jako v žalobou napadeném rozhodnutí.

[14] Žalobce podal k vyjádření žalovaného repliku, v níž setrval na svých stanoviscích.

[15] V odůvodnění napadeného rozhodnutí je mj. uvedeno, že ministerstvu byl doručen podnět právní zástupkyně účastníka civilního soudního řízení týkající se revizního znaleckého posudku, v němž byla zpochybňována odbornost žalobce, který nemá zapsaný rozsah znaleckého oprávnění koroze kovových materiálů, ačkoliv revidoval znalecký posudek znaleckého ústavu SVÚOM s.r.o., který tuto znaleckou činnost zapsanou má. Poradní sbor ministra spravedlnosti se vyjádřil stanoviskem ze dne 2. 5. 2017, podle něhož tím, že se žalobce vyjadřoval ke správnosti závěrů dříve zpracovaných znaleckých posudků ohledně koroze, tak překročil své oprávnění. Poradní sbor uvedl, že žalobce sám na skutečnost, že není znalcem zapsaný pro obor „koroze a ochrana proti korozi“ upozornil dopisem ze dne 15. 9. 2016 a vypracování revizního znaleckého posudku měl odmítnout, revizní posudek obsahoval i formální vady. Dále je rekapitulován průběh správního řízení s tím, že poradní sbor se doplňujícím stanoviskem ze dne 20. 11. 2017

vyjádřil k námitkám žalobce, které uplatnil v řízení, a setrval na svém stanovisku. Je konstatováno prvostupňové správní rozhodnutí včetně jeho odůvodnění, podaný rozklad a jeho důvody.

[16] S ohledem na obsah žalobních bodů je v odůvodnění dále uvedeno, že v dané věci není možné aplikovat kontrolní řád, neboť řízení probíhalo podle správního řádu. Nebylo shledáno ani porušení správního řádu ve smyslu jeho ust. § 3, když všechny podstatné skutečnosti pro rozhodnutí byly zjištěny. K námitce neúplného a nepravdivého podnětu k zahájení řízení je uvedeno, že právní zástupkyně byla vyzvána, aby svůj podnět doplnila o znalecké posudky, což učinila doplněním ze dne 2. 3. 2017, následně byl dne 17. 3. 2017 požádán přípisem poradní sbor o vyjádření, kdy přílohou byly rovněž předmětné znalecké posudky. Ty tak byly součástí správního spisu od 6. 3. 2017 a měl je poradní sbor k dispozici. Je poukázáno na charakter podnětu a hodnocení jeho věcné a obsahové správnosti, přičemž při rozhodnutí bylo vycházeno z dalších podkladů. Ohledně informování právní zástupkyně o vyřízení podnětu je odkázáno na ust. § 42 správního řádu. Ohledně znaleckého posudku společnosti SVÚOM s.r.o. je uvedeno, že případné vady posudku podaného touto společností nejsou předmětem tohoto řízení. Ohledně věcné nesprávnosti prvostupňového rozhodnutí je odkázáno na ust. § 8 a 25b odst. 1 písm. a) zákona o znalcích, v tomto případě byl žalobce ustanoven usnesením soudu k vypracování revizního znaleckého posudku, a měl uvést příčinu rezavění vody v teplovodním potrubí, dále byl znalecký úkol usnesením soudu upřesněn o uvedení příčiny rezavění kovových komponentů otopné soustavy. Ke dni zpracování posudku žalobce nebyl zapsán v seznamu znaleckých ústavů pro obor Stavebnictví v rozsahu stavby obytné nebo inženýrské ani Koroze a ochrana proti korozi, což ani nerozporuje. V odůvodnění je odkázáno na část odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí (body 65 a 66), které je citováno a s nímž se žalovaný ztotožnil. Je uvedeno, že rozsah znaleckého oprávnění dokládá jeho znaleckou orientaci na posuzování vlastností výrobků z plastů, pryže atd. nikoliv však již posuzování vlastností výrobků z kovů. Rozsah znaleckého oprávnění ani pro oblast stavebnictví nedokládá, že by se mohl vyjadřovat k technickým požadavkům na otopné systémy z hlediska jejich konstrukce, včetně relevantní normy ČSN EN 14868 Ochrana kovových materiálů proti korozi – Návod na stanovení pravděpodobnosti koroze v uzavřených vodních oběhových soustavách. V případě posouzení otopné soustavy jako celku, resp. příčin koroze v teplovodním potrubí v rodinném domě, se jedná o posouzení technického zařízení budovy, to sice obsahově náleží do oboru Stavebnictví, avšak do odvětví „obytné stavby“ nebo „inženýrské stavby“, kterým žalobce nedisponuje. Na tento závěr nemá vliv to, že žalobce doložil znalosti a zkušenosti v oboru transportu kyslíku v posudku, když byl schopen odpovědět i na komplikované otázky soudy nebo zda je expertem v dané oblasti, čímž nemohl zhojit nedostatek znaleckého oprávnění. Ohledně ustanovení soudem je uvedeno, že rozsah znaleckého oprávnění musí posoudit primárně ustanovený znalec či znalecký ústav, v tomto případě měl žalobce vypracování revizního znaleckého posudku odmítnout. Ohledně vad posudku je uvedeno, že ty jsou dostatečně popsány v odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí, na něž žalovaný odkázal, ohledně místního šetření je rovněž odkázáno na toto odůvodnění a je z něho citováno, že žalobce, pokud si byl jist, že na základě vstupních podkladů, svých odborných znalostí atd. může hodnověrně a fundovaně zodpovědět zadanou znaleckou otázku, aniž by bylo nutné realizovat místní šetření, měl tuto skutečnost uvést v nálezové části posudku, včetně zdůvodnění takového postoje. Ačkoliv podle ust. § 13 odst. 1 vyhlášky č. 37/1967 Sb.

znalecký úkol vymezuje orgán, který znalce stanovil, metody, podle nichž má znalec postupovat, si však musí určit sám. V daném případě žalobce v revizním posudku uvedl, že prostudoval dokumenty, které nejsou jmenovitě uvedeny, čímž je vypovídací hodnota nálezové části nízká, ne-li nulová. Ohledně námítky nedůvodnosti opisování posuzovaného materiálu je odkázáno na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, kdy bez příloh není znalecký posudek přezkoumatelný.

[17] V předloženém správním spise je založen spisový přehled, který počíná oznámením o zahájení řízení ze dne 24. 8. 2017 jako s prvním podkladem. Dále byl soudu předložen spis sp. zn. 61/2017-OJD-ZN, který počíná podnětem právní zástupkyně účastníka soudního řízení doručeném dne 23. 2. 2017, následuje přípis podateli ze dne 2. 3. 2017 s výzvou k doplnění podkladů, na něž bylo reagováno podatelem téhož dne a doručeno ministerstvu 6. 3. 2017. Přípisem ze dne 17. 3. 2017 pak ministerstvo vyzvalo předsedu poradního sboru ministra spravedlnosti o prověření podnětu, v přílohách k tomuto přípisu jsou jmenovitě uvedeny jak revizní znalecký posudek žalobce, tak jím revidované znalecké posudky a odborná vyjádření, včetně usnesení soudu o ustanovení žalobce jako znaleckého ústavu. Ministerstvo pak přípisem ze dne 15. 5. 2017 vyrozumělo právní zástupkyni účastníka civilního soudního řízení o dalším procesním postupu vůči žalobci.

[18] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[19] Podle ust. § 25b odst. 1 písm. a) zákona o znalcích: „Ústav se dopustí přestupku tím, že (a) vykoná znaleckou (tlumočnickou) činnost v rozporu s § 8,...“. Podle ust. § 8 tohoto zákona: „Znalci (tlumočníci) jsou povinni vykonávat znaleckou (tlumočnickou) činnost řádně, ve stanovené lhůtě, oboru (jazyce) a odpovědět, pro které byli jmenováni.“. Podle ust. § 13 odst. 2 vyhlášky č. 37/1967 Sb.: „(2) V posudku uvede znalec popis zkoumaného materiálu, popřípadě jevů, souhrn skutečností, k nimž při úkonu přihlížel (nález), a výčet otázek, na které má odpovědět, s odpověďmi na tyto otázky (posudek)“. Podle ust. § 42 správního řádu: „Správní orgán je povinen přijímat podněty, aby bylo zahájeno řízení z moci úřední. Pokud o to ten, kdo podal podnět, požádá, je správní orgán povinen sdělit mu ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy podnět obdržel, že řízení zahájil, nebo že neshledal důvody k zahájení řízení z moci úřední, popřípadě že podnět postoupil příslušnému správnímu orgánu. Sdělení správní orgán nezasílá, postupuje-li vůči tomu, kdo podal podnět, podle § 46 odst. 1 nebo § 47 odst. 1.“.

[20] V souzené věci soud nejprve shrne poněkud obecněji příslušnou právní úpravu, neboť žaloba je v tomto směru značně roztržštěná a neustále se vrací k okolnostem, které byly posuzovány a poněkud přeskakuje z procesních a hmotněprávních námitek proti rozhodnutí či procesu. Obecně k vedení správního spisu a zahájení řízení o přestupku – správní orgán zahájí řízení o přestupku z moci úřední tím, že tuto skutečnost oznámí účastníkovi řízení (ust. § 46 odst. 1 správního řádu). Tímto okamžikem je řízení zahájeno a účastník řízení nabývá příslušná účastenská práva (např. právo nahlížet do spisu, činit návrhy apod.). Před zahájením řízení však přímo správní řád stanoví postup správního

orgánu, který může skutečnosti, které se dozví ze své činnosti nebo na něž je upozorněn podnětem, prověřit (srov. ust. § 42 správního řádu). Osoba, která podnět podává, není účastníkem následně zahájeného správního řízení, má však právo být vyrozuměna o tom, jak bylo s podnětem naloženo (ust. § 42 správního řádu). Všechny tyto právní povinnosti v této ministerstvo dodrželo, a pokud tak postupovalo, nejedná se o žádný nezákonný postup. Nejednalo se tak o postup podle kontrolního řádu, neboť ten se v tomto případě neaplikuje, neboť nejsou naplněny podmínky pro jeho aplikaci.

[21] Jak bylo shora uvedeno, před zahájením správního řízení, k němuž dojde oznámením žalobci, správní orgán prověřuje okolnosti, o nichž se dozvěděl, což se v daném případě rovněž stalo. Z obsahu spisu, který dokumentuje činnost správního orgánu před zahájením řízení, je patrné, že tento správní spis byl řádně založen po obdržení podnětu od právní zástupkyně, a dále v něm bylo postupováno. Z tohoto spisu a zejména přípisu předsedovi poradního sboru je naprosto zjevné, že podatelka podnětu byla vyzvána, aby podnět doplnila o příslušné znalecké posudky, což učinila, a ty pak byly doručeny předsedovi poradního sboru. Žalobní bod žalobce, že tomu tak nebylo, a že poradní sbor posuzoval pouze část revizního znaleckého posudku žalobce, je tak obsahem správního spisu vyvrácen.

[22] Pokud žalobce v podané žalobě uvádí, že jedna ze znalkyň odpovídala na otázku soudu určitým způsobem, pak tato okolnost vůbec s projednávanou věcí nesouvisí, žalobcem je formulována až jako profesní dehonestace této osoby a vůbec není argumentačně vázána k napadenému rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, soud se tak k ní nebude vyjadřovat.

[23] Pokud žalobce poukazuje na to, že podnět právní zástupkyně byl nějakého obsahu a s ním nesouhlasí, pak taková námitka v tomto případě nemá místa – smyslem podání podnětu není zahájení řízení se žalobcem a ověřování správnosti či pravdivosti tvrzení činěných v tomto podnětu, ale prověřit skutečnosti, zda je možné zahájit řízení z moci úřední (ust. § 42 správního řádu). Proto ministerstvo řádně, v souladu s příslušnými podzákonnými normami, zaslalo tento podnět k vyjádření příslušnému poradnímu sboru, aby mohlo posoudit, zda jsou splněny podmínky pro zahájení řízení z moci úřední. Postup jiný, který naznačuje žalobce v žalobě, by byl v příkrém rozporu se zákonem.

[24] Skutečnost, zda a jaké řízení bylo zahájeno s jiným znalcem či znaleckým ústavem (SVÚOM, s.r.o.), je rovněž pro tuto věc bez významu, neboť nijak nezasahuje žalobce v jeho subjektivních veřejných právech. Námitka žalobce (opět značně osobního charakteru), že předseda poradního sboru ministra není znalcem v příslušných oborech, je zcela bez významu, neboť jednak v daném případě vyjádření nepodává pouze předseda poradního sboru, ale celý poradní sbor, jednak tento poradní sbor se vyjadřuje ke všem znaleckým konfliktům, proto jeho předseda ani členové nemusejí být konkrétně znalci pro určitý obor. Poradní sbor ministra tak nerozhoduje ani neposuzuje předložené věci jako znalec, proto nemusí být jeho předseda znalcem pro daný obor. Konečné rozhodnutí pak v dané věci nevydává poradní sbor ani jeho předseda, ale ministerstvo a v případě řízení o rozkladu ministr spravedlnosti.

[25] Ohledně obecnějšího zhodnocení soud uvádí, že podle jeho názoru je správní spis úplný, řízení bylo vedeno standardním způsobem podle správního řádu a zákona o znalcích, proto poměrně rozsáhlou žalobní polemiku v tomto směru neshledává důvodnou. Pro úplnost soud uvádí, že žalobce zjevně při nahlížení do spisu nahlížel pouze do správního spisu, který se týká zahájení řízení vůči němu, nikoliv do spisu, kterým byl zpracován přijatý podnět od právní zástupkyně účastníka soudního řízení.

[26] V další části žaloby žalobce uvádí, že znalecký posudek zpracoval v souladu se zadáním soudu. To podle názoru soudu však nemůže žalobce vyvinut z toho, co je mu skutkově kladeno za vinu, tedy že zodpovídal otázky (byť se jednalo o otázky položené soudem), které jsou odborné a k nimž není jako znalec (znalecký ústav) jmenován. Tímto svým jednáním se dopustil přestupku a za toto jednání byl postižen a byla mu za to uložena pokuta. Žalobce v žalobě provádí výčet oborů znalecké činnosti, které má zapsány, ale ani v tomto výčtu příslušné znalecké zaměření (Stavebnictví v rozsahu stavby obytné nebo inženýrské ani Koroze a ochrana proti korozi), v němž poskytl revizní znalecký posudek, neuvádí. Jeho názor, že tyto obory má zapsány a že se k nim v rámci znalecké činnosti může odborně vyjadřovat, tak nemá oporu v tom, co skutečně má žalobce jako znaleckou činnost zapsáno. Seznam zapsaných oborů je pro žalobce jako znalce závazný a žalobce jej nemůže svévolně rozšiřovat na posuzování otázek, které spadají pod jiný obor, který v seznamu oborů uveden je a pro nějž tak jsou zapsáni jako znalci jiné osoby, byť by mu takový znalecký úkol byl zadán. Jak uváděl žalovaný, žalobce jako znalec sice je vázán zkoumáním toho, co mu uložil příslušný soud, nemůže se však vyjadřovat k otázkám, k nimž nemá oprávnění, což se v daném případě stalo. Žalobce jako znalec musí sám vědět, které odborné otázky může řešit, a které ne, a na to má buď soud upozornit, nebo v této části znalecký posudek nevypracovat s příslušným odůvodněním. Tímto způsobem ale žalobce zcela zjevně nepostupoval, vypracoval znalecký posudek i v oboru, který nemá zapsán, a proto porušil své povinnosti znalce.

[27] Pokud v dalším žalobním bodě nesouhlasí s tím, že by předložený revizní znalecký posudek nebyl nepřezkoumatelný a že žalobce nepostupoval řádně při jeho vypracování (neprovedení místního šetření), pak v odůvodnění rozhodnutí je dostatečně rozebráno, proč tomu tak bylo, s čímž se soud ztotožňuje. Pochopitelně není a nikde nemůže být konkrétně stanoveno, co přesně má znalecký posudek obsahovat, což nemůže činit ani poměrně značně obecně vymezené žalobcem namítané znění ust. § 13 odst. 2 vyhlášky č. 374/1967 Sb. Takový vyčerpávající manuál není v našem procesním právu obvyklý pro žádné odvětví, vždy se jedná o stanovení obecných požadavků, které v konkrétních případech mohou být naplněny různě. Podstatnou podmínkou pro jakýkoliv výstup je však to, aby závěry byly přezkoumatelné, a to již z takového výstupu (nikoliv např. až se soudním spisem, neboť v civilním soudním řízení je znalecký posudek jedním z důkazů, proto takový důkaz musí sám o sobě při hodnocení soudu obstát). Pokud žalobce v revizním znaleckém posudku neuvedl všechny skutečnosti, které zkoumal (resp. se omezil na velice obecnou formulaci, že „prostudoval dokumenty“, přičemž v nálezkové části jeho revizního posudku je konkrétně ani neuvedl – srov. část 4 tohoto revizního znaleckého posudku), pak se nejedná o znalecký posudek, který by byl řádný, neboť znalecká zjištění žalobce nejsou přezkoumatelná. Skutečnost, že tyto skutečnosti obsahuje soudní spis nebo že je uvedly znalci v předchozích posudcích či odborných vyjádřeních, na tomto závěru nemůže nic změnit, neboť žalobce (zvláště v revizním znaleckém posudku) je

měl konkrétně uvést. Pokud tak neučinil, je jeho revizní znalecký posudek do značné míry nepoužitelný, neboť účastník soudního řízení jeho závěry může velmi jednoduše zpochybnit a smysl vypracování takového revizního znaleckého posudku tak je dosti diskutabilní. Pokud pak žalobce nesouhlasí s tím, že neprovedl ve věci místní šetření a poukazuje na to, že k tomu nebyl soudem ustanoven, pak lze rovněž uvést, že je to žalobce jako znalec, kdo si musí konkrétní postup v dané věci sám stanovit a zhodnotit, co bude v dané věci nutné. Takový postup nikdy neurčuje zadavatel posudku, neboť je to pro něj záležitost, k níž nemá dostatečné odborné znalosti. Je to tak znalec, který, i když mu to nějaká část postupu nebyla výslovně zadána, kdo musí tento postup sám stanovit. V případě, kdy by místní šetření bylo spojeno s obtížemi (tedy pokud by vlastník nebo uživatel rodinného domu nebyl ochoten dobrovolně znalce pustit do svého obydlí), pak musí znalec sám takovou skutečnost sdělit soudu a ten má nástroje, jak tento problém vyřešit. Argumentovat hypoteticky tím, že znalec sám ke vstupu do obydlí není oprávněn, jak činí žalobce v žalobě, tak není důvodné, neboť to nemá žádný vliv na závěr o tom, že žalobce tak nepostupoval a svůj postup nezdůvodnil. Jak již bylo uvedeno, není pravidlem, že by účastník řízení znemožnil znalci provedení místního šetření, a pokud se tak stane se souhlasem vlastníka či uživatele obydlí, není k tomu nutná ani žádná ingerence orgánu státní moci. Žalobce tak hypotetickým poukazem na to, že není oprávněn bez souhlasu vlastníka vstoupit do obydlí, nijak nezdůvodňuje skutečnost, proč místní šetření ani neprovedl, ani jeho neprovedení v posudku nezdůvodnil. V daném případě je pak možné uvést obdobně totéž, co u náležitosti posudku – nikde není stanovena obecná povinnost, aby znalec provedl místní šetření, to je na jeho zvážení a posouzení a vztahuje se zejména k jeho znaleckému úkolu. Pokud v této věci měl žalobce zpracovat revizní znalecký posudek, který měl kriticky přezkoumat závěry jiných znalců ve věci příčiny rezivění vody v teplovodním potrubí a příčinu rezavění kovových komponentů otopné soustavy, pak se i laikovi v tomto oboru jeví provedení místního šetření úkonem logickým a očekávaným. Pokud místní šetření nebylo podle názoru žalobce jako znalce namístě, měl tuto skutečnost uvést ve svém revizním znaleckém posudku, proč takový postup není v dané věci nutný, a to zejména za situace, kdy znalci, jejichž postup žalobce revidoval, tak postupovali. Nic takového žalobce v posudku neuvedl. Soud znovu uvádí, že takový postup znalce ve sporném civilním řízení je značně neuvážený, neboť dává velké možnosti jednomu z účastníků sporného řízení závěr znalce jednoduše zpochybnit. Jak již bylo uvedeno shora, smysl vypracování revizního znaleckého posudku, je tak dosti snížen a sporné soudní řízení se tak tím akorát zbytečně prodlužuje a prodražuje účastníkům soudního řízení, kteří nakonec musejí náklady dokazování (znaleckého posudku) zaplatit. Skutečnost, že o tom žalobce jako znalec nemusí být uvědoměn, neznamená, že soudní řízení nadále neprobíhá a že praktický výsledek takto vypracovaného znaleckého posudku není pro civilní spor velký.

[28] Shora uvedené skutečnosti podle názoru soudu dostatečně odůvodňují závěr, že žalobce naplnil skutkovou podstatu přestupku, za nějž byl postižen. Pokud žalobce velmi obecně namítal, že výrok prvostupňového správního rozhodnutí je neúplný, pak soud uvádí, že nic takového nezjistil – ve výroku je dostatečně srozumitelně a konkrétně uvedena skutková věta, právní posouzení i výše uložené pokuty včetně příslušných zákonných ustanovení. Žádné rozšiřující vymezení v této formulaci oproti zákonu soud neshledává – žalobce byl postižen za to, že nevykonával znaleckou činnost řádně a v oboru a

odvětví, pro něž byl jmenován, což je přímo formulace povinností žalobce jako znalce (znaleckého ústavu) podle ust. § 8 zákona o znalcích.

[29] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[30] Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl další dokazování (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

[31] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 18. června 2020

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu